

ČASOPIS DEVÍTKA

9

Časopis vydávají žáci 9.A a 9.B

Obsah

Dívám se, dívám...	3
Chorvatsko 2011	3
Výlet do Lednice	5
Rozhovor s novým panem školníkem	6
Úřad práce	6
Katka	7
Den zvířat	7
Týden se Slovinci	8
Proč kniha	8
Stránka pro prvňáčky	9
Limerlicky sedmáků	9
Přídavek DTA – říjen 2011	10

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

1

ročník 15

září – říjen 2011

*Barevné abstrakce v podzimní mlze,
studené ticho v tekoucí slze.
Melodie pravdy, blížící se zima,
listy se vznáší a já chci s nima.*

*Kapky deště z podzimního nebe
bloudím podzimem a hledám sebe.
Pravdivý podzim, zpěvy poezie,
„tancuj!“ šeptá mi melodie.*

„Dívám se, dívám... a svého okolí si všímám!“

Pod tímto názvem vyhlásila Základní škola Adamov ve spolupráci s Komisí sociální a výchovně-vzdělávací při Radě města Adamova na konci uplynulého školního roku literární soutěž pro žáky pátých až devátých tříd.

Žáci měli vyjádřit vlastní názor na téma *Pes, nejlepší přítel člověka*. Jen fráze nebo pravda?

Tak proč se o toho našeho nejlepšího přítele někteří lidé tak málo starají? Proč po něm neuklidí to, co zanechá na chodnicích před domy, v trávě, kde si hrají děti nebo dokonce na dětských hřištích?

Učitelé českého jazyka zadali dětem úkol zpracovat novinový článek, báseň, rozhovor, anketu, vyprávění nebo pohádku, anekdotu nebo vtip i s ilustrací nebo jakýkoliv volný slohový útvar.

Členové komise sociální a výchovně vzdělávací na svém jednání dne 13. 9. 2011 všechny literární příspěvky vyhodnotili a ocenili práce těchto žáků: báseň Barbory

Uhlířové *Psí výkaly*, zamyšlení Hany Novotné s názvem *Dívám se, dívám*, rozhovor Terezy Fialové, vyprávění Natálie Honzírkové, povídku Zdeňka Hartla *Alíkův dopis* a interview Moniky Janíčkové a Michaely Filoušové o dané problematice.

Zvláštní cenu poroty získal Jan Filip s literární prací *Dívám se dívám, svého okolí si všímám*.

Za účasti zástupců komise sociální a výchovně-vzdělávací proběhlo ve škole předání diplomů a odměn v podobě poukazu na nákup knížky podle vlastního výběru.

Všem vítězům ještě jednou gratulujeme a všem zúčastněným, tedy dětem i učitelům, děkujeme.

Komise sociální a výchovně-vzdělávací při Radě města Adamova

Každý z nás to už určitě někdy zažil. Jdeme si takhle po cestě a najednou je to tady. Bota trochu podklouzne a ... co to tady smrdí?! No fuj!!! Přilepilo se nám to na botu, nejde to utřít, nezbavíme se toho ani v kaluži. První, co nás napadne, je – pes!

Ale ten pes za to nemůže. On nemá záchod se splachováním jako my. Za něho to musí uklidit jeho pán.

Hodně lidí si pořídí psa, ale už se o něho potom moc nestarají. A uklízet po něm venku už se jim vůbec nechce.

Nejhorší to je, když venku roztaje sníh. Jsou všude. Na chodníku, na cestě, v trávě.

Psů je dnes o hodně víc než dřív. Je to móda mít psa, ale také velká starost. A přitom stačí mít igelitový sáček.

Potom by bylo naše okolí hezčí pro všechny. Pro pejskaře i pro ty, kteří psa mít nechtějí nebo ho mít nemohou.

Chorvatsko 2011

Každý rok se na ZŠ a MŠ Adamov v budově Komenského setkávají 1. září mimo jiné dvě třídy 5. ročníků. 5.A přichází nově z budovy Ronovská, 5.B již ostříleně sídlí v budově Komenského.

Abyste tyto třídy spřátelily a mohly nekomplikovaně a přátelsky komunikovat, zrodil se v hlavách místních pedagogů a vedení nápad, uspořádat „stmelovací pobyt“ pro tyto paralelní třídy. Když jsme pátrali po místě ubytování, přišli jsme na to, že finančně je úplně srovnatelný pobyt v České republice a pobyt u moře. Samozřejmě, že zvítězila myšlenka slunného pobřeží a tak se stalo, že jsme již druhým rokem vyrazili do Chorvatska, konkrétně do Baš-

ky Vody a to pod ochrannými křídly cestovní agentury Amálka Tour.

Dlouho očekávaný den D nastal 9. září 2011. Sešli jsme se před budovou školy na ulici Komenského. Velké kufrы prozrazovaly, že výlet bude na krásných dlouhých deset dnů. Návrat byl totiž avizován 18. září 2011 v raních hodinách, což se také stalo, ale nepředbíhejme. V záplavě dětí, rodičů, kufrů a učitelek vládla cestovní horečka a nervozita, která však opadla hned, jak třicet dva dětí, čtyři učitelky a několik doprovázejících dospělých nasedlo kolem osmnácté hodiny do autobusu. Pan řidič (letos příjemně naladěný) vyzvedl druhého řidiče v Brně a na zpříjemnění cesty pustil, také již tradičně, Piráty z Kari-

biku. Zatím, co Jack Sparrow (hlavní hrdina filmu) bojoval na moři o svou loď, my jsme všichni posvačili a uložili se ke spánku, aby nám dvanáctihodinová cesta rychleji utekla.

I přes zdržení na hranicích Slovinska s Chorvatskem jsme na místo určení dorazili chvilku před desátou dopoledne. Jakmile jsme vystoupili z autobusu, museli jsme okamžitě vyměnit své oděvy, protože nás přivítal krásný, teplý a slunečný den a s ním malebné letovisko Baška Voda.

Oblast leží jižně od Splitu, nachází se pod vysokým horským masivem BIAKOVO. Baška Voda, kdysi osada rybářů a nádeníků je dnes moderní turistické městečko.

Letovisko je známo svou pohostinností, tradicemi, ekologicky chráněnou přírodou, moderním stylem života a dlouhou krásnou pláží obklopenou borovicovými a olivovými háji. K této pláži vedla také naše první cesta, ještě před ubytováním. Mnozí z nás viděli moře a pláž poprvé, někteří se zase s nadšením vrátili na místo, kde trávili stmelovací pobyt loni. Každopádně zavládla příjemná atmosféra dlouho očekávaného příjezdu k moři.

Ubytování bylo zajištěno stejně jako v loňském roce v penzionu Radman, stravovali jsme se v restaurační jídelně penzionu Davor, který je nedaleko od Radmanu. S ubytováním jsme byli spokojeni a po chutném obědě nás to ale stejně táhlo na dvě místa. Jistě se ptáte, kam na dvě místa? Samozřejmě k moři, protože co lepšího než koupání nás mohlo čekat, ale moc jsme se také těšili na sladkou tečku v podobě zmrzliny. Ta nás provázela po celou dobu stmelovacího pobytu, stejně tak, jako úžasné koupání v moři

Hned první den si nás paní učitelky Šmerdová, Kuběnová, Dohová a Tůmová rozdělily do družstev po osmi. Sice jsme všude chodili společně, ale jednotlivé činnosti na stmelovacím pobytu jsme prováděli v těchto skupinkách. Nedílnou součástí naší velké rodiny byla i paní učitelka Zukalová a

pan Kuběna, kteří nás po celou dobu pobytu nejen doprovázeli, ale věnovali nám veškerou svou péči, jako vlastním. Za což jim patří velké poděkování.

V Chorvatsku jsme si ale nejen lenošili a bavili se u moře, ale také jsme se věnovali škole. S paní zástupkyní

Šmerdovou jsme plnili matematické a zeměpisné úkoly, s paní učitelkou Dohovou úkoly týkající se fauny, flory a životního prostředí a s paní učitelkou Tůmovou jsme našli čas i na čtení a český jazyk. Pod vedením našich pedagožek jsme dokonce měli i ráno ci-

zích jazyků, což nás všechny velmi pobavilo.

Je až neskutečné, že mezi tyto činnosti jsme byli schopni ještě vetknout celodenní výlet na lodi, což byl neopakovatelný zážitek pro většinu z nás. Plavbu lodí na ostrov Brač, fishing

party a hlavně vlny v moři si budeme pamatovat ještě velmi dlouho.

Stejně jako příjemně strávené a do slova žhavé dny jsme trávili i večery. Procházky po pláži, nákupy v obchůdkách, promítání filmů...

Dokončení na straně 5

Se školou jsme se vydali do Chorvatska k moři. Toto je můj zážitek.

Když jsme přešli kopec do Bašky Vody, umožnil se mi tenhle pohled, bylo to něco nádherného:

slunce, které bylo ještě nad obzorem, osvětlovalo nádhernou lesknoucí se vodní plochu, která se hezky třpytila. V tu chvíli jsem poznal, že si to tu zamiluji. Poté, co jsme se ubytovali, jsme poprvé vykročili k moři. Cítil jsem, jak mě to k němu táhne a najednou jsme tam byli. Moře bylo zblízka ještě krásnější, to šumění vlnek působilo příjemným, uklidňujícím dojmem.

V mžiku jsem byl bos a pomalu se rozešel do vody. Kamínky ze začátku bodaly do nohou, pak však bolest vystřídala příjemná masáž. Pomalu jsem sestupoval do hloubky, a už jsem plaval. Bylo to tak snadné, voda udělala všechnu práci za vás. Stačilo se jen položit na hladinu a vychutnávat si tu slast – tlumené hlasy ostatního osazenstva pláže a tiché šumění vln. Ovšem dlouho jsem ležet nevydržel, cítil jsem nutkání se potopit. Tak jsem tento pocit uposlechl a potopil jsem se. V tu ránu se mi otevřel nádherný pohled jak do jiného světa. Krásné kameny, kam jsem se jen podíval plavaly malinké ryby, dlouhé řasy všude po dně. Najednou jsem poznal, že tady chci žít.

Vždy, když jsme museli odejít pryč od moře, cítil jsem, jak se dál a dál vzdalují od svého domova.

Vlastibor Vošahlik, 8. A

Výlet do Lednice

Chorvatsko 2011 – dokončení ze strany 4

Vynikající strava českého typu nám pobyt v Chorvatsku rozhodně zpříjemnila. I když se samozřejmě občas stalo, že někomu něco nechutnalo, takové lahůdky jako buchtičky s krémem, řízek, smažený sýr, kuřátko jsme si pochvalovali všichni.

Strávili jsme krásný a zajímavý čas v letovisku Baška Voda a všichni se podle plánu spřátelili, prožili spoustu zajímavých zážitků a získali nové informace. Najednou jsme měli pocit, že čas neuvěřitelně letí a uteklo to jako voda. Ani se nám nechtělo nasednout zpět do autobusu a odjet. Sice jsme se těšili na maminky a tatínky, ale přece jen... teploučko, moře, kamarádi... Nevdí, tak zase příště, teď už jsme jedna parta a o to vlastně celou dobu šlo, takže ať už se teď dostaneme kamkoli, víme, co od koho můžeme čekat, a že si zase všichni pomůžeme a umíme táhnout za jeden provaz, je li to třeba. A to je důležité!

*Účastníci stmelovacího pobytu
v Chorvatsku 2011*

Do Lednice jsme přijeli asi v 9 hodin. Po příjezdu jsme se přesunuli k zámku, kde jsme se pak rozdělili na dvě třídy. My, 4.A, jsme šli do umělé jeskyně a druháci se šli podívat do akvária Malawi. Jeskyně byla velmi zajímavá tím, že tam byly různé figuríny. Mezi ně patřila ježibaba, která si po obědě ráda smlsla nějaké zlobivé děcko, nebo také začarovaný princ, který musel dostat polibek z pravé lásky, aby se proměnil zpět. Já jsem to také zkusila, ale nešlo to. Dábel, co hlídal vchod do pekla, a nebo rarášek, který byl velmi zlobivý. Bylo tam ale také spousta jiných věcí. Třeba starý bojler a další. Jak skončila prohlídka jeskyně, vyměnili jsme se s druháky, abychom se mohli podívat do akvária Malawi. V akváriu byly

velmi hezké strašidelné a zajímavé ryby. Mohli jsme vidět rejnoky, neonky a také aligátory. Jak jsme ukončili prohlídku, mohli jsme se něco koupit. Já jsem si koupila dva náramky, rolničky a dvě turistické známky. Ještě nám zbylo trochu času a tak jsme šli do zahrad. Velmi se mi líbily, protože tam bylo spousta ornamentů, vysazených z květin. A už byl čas na oběd. A tak jsme na něj jeli. Měli jsme výborný kuřecí řízek s bramborovou kaší. Klidně jsme si tam mohli také něco koupit. Po obědě jsme šli na krátkou procházku k minaretu. Když jsme k němu přišli, Lucka, naše průvodkyně, šla koupit vstupenky. Minaret měl asi 300 schodů a pořád se točily jako spirála. Nahore jsem se trochu bála, ale ten výhled za to stál. Skoro

na konec jsme jeli lodí k Janovu hradu a viděli jsme užovku a krásnou vážku. Plavba lodí trvala asi půl hodiny a moc se nám líbila. Protože druháci byli velmi unaveni, tak jsme se kolem jenom podívali a jeli jsme domů. Tento výlet se mi moc líbil a počasí se nám povedlo.

Eliška Čížková, 4.A

Rozhovor

s novým panem školníkem

Úřad práce

1. Jak dlouho školníka děláte?

Školníka dělám od začátku školního roku... :)

2. Co se vám na této práci líbí?

Nejvíc se mi na této práci líbí, že můžu být svým pá-nem.

3. Jaké jsou vaše každodenní povinnosti?

Každý den uklízím tělocvičnu, ředitelnu a sborovnu. Ale také k tomu patří všelijaké opravy... :)

4. Kolikátý školník v pořadí jste na této škole?

Od doby, co jsem tady? Asi 4. ... :)

5. Co se vám na této práci nelíbí?

Nedá se říct, že se mi něco nelíbí... Možná za 10 let něco najdu... (směje se)

6. Chtěl byste tuto práci dělat do konce života?

Ano, chtěl. :)

7. Máte ještě nějakou jinou práci než je tato?

Ne, nemám... :)

8. Co vás k této práci dovedlo?

K této práci mě dovedlo to, že jsem pracoval dříve v kuchyni a potom bylo volné místo školníka. Tak jsem po tom „skočil“ (směje se).

9. Kolik je vám let?

Je mi 27 let...

*Pana školníka Robina Hlouška zpovídaly
Veronika Minaříková a Klára Holasová*

Dne 27. 9. 2011 jsme se vydali na Úřad práce do Blanska, abychom zjistili více informací o středních školách, na které si budeme za nějakou dobu podávat přihlášky. Na úřadu jsme jako první věc napsali na tabuli školy, na které bychom chtěli jít. Povíдали jsme si o tom, čeho všeho bychom si měli při výběru školy všímat, než si podáme přihlášku. Když jsme se dozvěděli vše, co jsme potřebovali zjistit, mohli jsme nahlédnout do složek škol, které nás zajímaly. Také jsme se mohli poradit s pracovníci Úřadu práce, pokud jsme nevěděli, na co se zaměřit. K dispozici jsme měli počítače, kde si většina z nás hledala další potřebné informace. Nakonec jsme ve dvojicích vyplňovali dotazníky o tom, jak nás vidí ostatní. Jeden papír jsme si o sobě vyplnili sami a druhý vyplnil spolužák ve dvo-

jici. Potom jsme zjišťovali, zda si o sobě myslíme to stejné, co ostatní. A mnohdy jsme byli překvapení!

Aby se nám naše sny splnily, potřebujeme vaši podporu.

Držte nám tedy palce, ať se nám všechno povede!

Veronika Podrabská, 9.A

Katka

Děkujeme paní učitelce Šturchové za to, že jsme 4. 10. 2011 měli možnost vidět ve škole dokument Katka.

Film je o ženě jménem Katka Bradáčová a o jejích prožitých čtrnácti letech na drogách a o její marné snaze bojovat s touto závislostí. Začala brát drogy z toho důvodu, že se chtěla lišit od ostatních. V dokumentu sama popisuje, jaké je to mít abstín, jak si na peníze musela vydělávat nebo také to, jak se snažila s drogami přestat, ale pokaždé to nevydržela a vrátila se zpět. Od roku 1996 žila tehdy devatenáctiletá Katka v terapeutické komunitě Sananim v Němčicích s nadějí mít nový a lepší život, mít rodinu a přítele. Po půl roce od-

tud ale utekla a vrátila se zpátky k heroinu a ke svému příteli Lád'ovi, se kterým bydlela ve squatu. Lád'a se ji pokusl zabít, a tak dostal třicet let za pokus o vraždu.

Katka, které je v té době třicet let, má nového přítele. Dozvídá se, že je těhotná a stojí před největším rozhodnutím za svůj život. Musí dokázat, že je schopná žít bez drog a postarat se svoji dceru. Dítě se narodí závislé na drogách a Katka svůj vnitřní boj prohrává. Vrací se zpět k heroinu a Terezku nechává v kojeneckém ústavu.

Pelanová, Kubíčková z 9.B

Den zvířat

Pátek 7. října 2011 žáci přípravné třídy, 1. B a 5. B slavili Den zvířat opravdu netradičně – vypravili se totiž za nimi – za zvířaty do ZOO. I když počasí vůbec neprálo – ráno lilo, že by psa nevyhnal – vydali jsme se autobusem vstříc zvířatům celého světa. Počasí se umoudřilo, přestalo pršet a my se tak mohli prohlédnout zebry, velbloudy, pštrosy, vlky, vřískající papoušky – kterým se chladné počasí asi nelíbilo a pořádně na něj nadávali. Zato dovádějícím ledním medvědům a lachtanům se sychravé a chladné počasí očividně velmi

líbilo. Prohlídli jsme si také hady, ještěrky, ryby a krokodýly v tropickém pavilonu, kde jsme se aspoň trochu ohřáli. Návštěva v ZOO byla zakončena v obchůdku se suvenýry, kde si každý vybral malou památku na tento výlet a mohli jsme vyrazit zpět.

Mgr. Helena Ličková

Týden se Slovinci

V týdnu od 10. do 14. 10. 2011 jsme pobývali v areálu na Vyhlídce, což je krásný hotel ležící na kopci nad Blanskem. K našemu pobytu se přidali i slovinští kamarádi, naši dobří známí z březnového pobytu v Alpách.

Po příjezdu do hotelu jsme se ubytovali a prohlédli si jej. Mezitím přijeli očekávaní Slovinci. Uvítali jsme je a mohl začít odpolední program. Na uvítanou jsme si zahráli hru se šíframi, při které jsme měli svázané ruce. Po večeři jsme měli večerní program se zábavnými úkoly. Večerka byla ve 22.00.

Druhý den ráno jsme šli do Veselice na rozhlednu. Odpoledne jsme už měli výuku angličtiny a skupinové programy, které se skládaly z florbalu, pell-mell a střelení ze vzduchovky. Večer byly ruko-dělné práce – vyráběli jsme budky pro netopýry, náramky přátelství

a dekorovali si trička.

Ve středu dopoledne jsme si udělali procházku do Blanska, kde si zejména slovinští přátelé mohli koupit nějaké suvenýry. Při cestě zpátky začalo pršet, a proto jsme jeli autobusem (pro lepší představu – 53 dětí a 6 učitelů + standardní cestující v městské hromadné dopravě). Odpoledne proběhla opět angličtina a potom se skupiny vystřídalaly na florbalu, pell-mell, jenom místo vzduchovky musely být různé

hry a kvízy, protože přšelo. Večer byla zumba s paní učitelkou Klepárníkovou. To jsme si docela všichni užili.

Čtvrtý den byla ráno angličtina a skupinové programy. Odpoledne jsme šli na Macochu. Při cestě zpět jsme navštívili zříceninu hradu Blansek. Večer byla diskotéka na rozloučenou.

Poslední den ráno jsme vstávali dříve, abychom se mohli rozloučit se Slovinci, kteří jeli ještě do Punkevních jeskyní a na zámek Lednice. Poté jsme si zabalili věci a jeli domů.

Celý týden se nám i slovinským kamarádům velice líbil. Kdyby to bylo možné, zůstali bychom zde do konce měsíce. Navázali jsme nová přátelství, zažili spoustu legrace a dobrodružství a snad se i něco nového naučili. Naši kamarádi nám budou velmi chybět, a proto doufáme, že je ještě někdy někde potkáme.

*Jaroslav Kalina, Vlastimil Mužík,
Dáda Kubíčková, Eliška Ševčíková,
Radek Vybíral*

Proč kniha

Je zajímavé se zamyslet, co pro dnešního moderního člověka znamená pojem kniha. Najdou se dokonce i takoví, kteří toto slovo skoro neznají, a jejich jedinou četbou byl před mnoha lety snad jen Krteček. Na druhou stranu i dnes se dají najít lidé, kteří rádi a aktivně čtou.

Ještě zajímavější je zkusit přemýšlet nad tím, jak se asi taková kniha cítí teď, a jak se cítila před lety. Tehdy se určitě cítila zajímavější, dnes se cítí opuštěná a tak trochu na vedlejší koleji.

Na otázku, proč většina mladých lidí nečte, je jednoduchá odpověď. Je to internet a PC hry, věci, bez nichž se „nedá žít“. Být pořád online nebo pařit je sice moderní, ale časem si uvědomíme, že nám to nic moc nedává.

Ať tak či onak, podle mě je kniha pořád nejlepším přítelem člověka, i díky nepřebornému množství žánrů, mezi kterými si vybere každý. A protože mlčí, ať uděláte cokoli! A nakonec, kdo si čte, nezlobí!

Hana Moserová, 9.A

Limerlicky sedmáků

Byla jedna slečna z Adamova,
která sledovala TV Nova.
Ve dne spala, v noci žila.
Jako hodně lidí z Adamova!
(Domča)

Byla jedna slečna z Adamova,
která pletla zas a znova.
Upletla si jablíčko,
potom snědla klubičko.
Pak se odstěhovala do Blbákova.
(Mára)

Byla jedna slečna z Adamova,
co čekala na správná slova,
která ji v hlavě napadnou,
potom, co se tam vylíhnou.
A to je vše o slečně z Adamova.
(Terka)

Byla jedna slečna z Adamova,
která ráda televizi Nova.
Sleduje ji každý den,
její otec bude povýšen.
Je na něho pyšná zas a znova.
(Bea)

Byla jedna slečna z Adamova,
která sledovala TV Nova.
Byla jedna paní,
na kterou lezlo spaní.
Nedivte se, když sleduje TV Nova!
(Matěj)

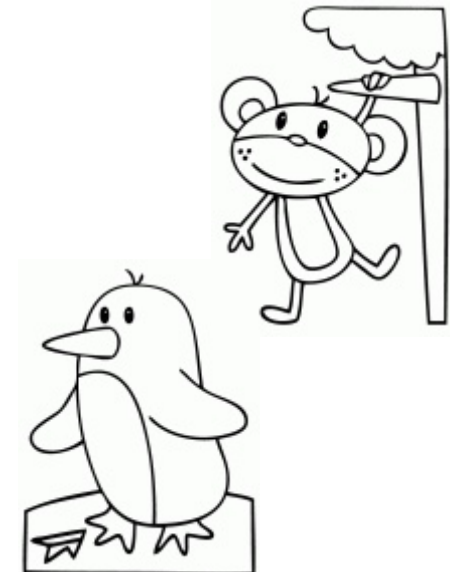
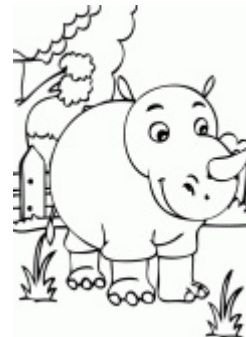
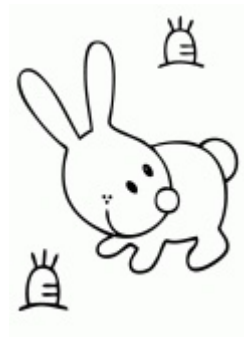
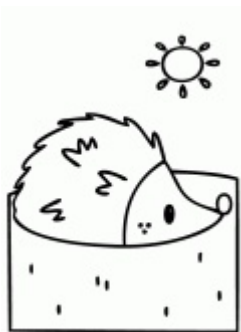
Byla jedna slečna z Adamova,
co koupila v obchodě Hypernova?
Byla v oddělení sladkostí,
jedla samé gumové blbosti,
a chodívá tam zas a znova.
(Bára)

Byla jedna slečna z Adamova,
která malé štěně chová.
Slečna kroutí zadkem
před zvědavým Radkem.
Dívá se večer na TV Nova.
(Badys)

Byla jedna slečna z Adamova,
která chtěla být jako sova.
Když se lesem proletěla,
tak narazila a sletěla.
Pak už nechtěla být žádná sova!
(Adriana)

Stránka pro prvňáčky

Říkej, kdo je větší, kdo je menší a kdo je stejně velký.

Byli jsme na dětském filmovém festivalu...

a víme, které filmy vyhrály. Doporučujeme je i vám!

Taky někdy přemýšlíte o tom, který film si z nabídky našich kin vybrat? Přece jenom lístek do kina něco stojí. Abyste nemuseli litovat vyhozených peněz a ztráty času, poradíme vám. Od 10. do 14. října 2011 probíhal v Ostrově u Karlových Varů už 43. dětský filmový a televizní festival Oty Hofmana. Celkem tři poroty hodnotily několik soutěžních snímků. Byla to odborná porota, porota dětí a mládeže a do třetice o filmech hlasovali i diváci. Takže se podívejte na výsledky hlasování a podle toho si můžete vybrat.

Odborná porota

CENU OTY HOFMANA za nejlepší dílo v kategorii do 12 let udělila filmu ČERTOVA NEVĚSTA

CENU OTY HOFMANA za nejlepší dílo v kategorii od 13 do 18 let udělila filmu NICKYHO RODINA ZVLÁŠTNÍ

CENU POROTY za morální akcent získal film NICKYHO RODINA

Porota dětí a mládeže

KŘIŠŤÁLOVÝ ŠATON v kategorii do 12 let udělila filmu ČERTOVA NEVĚSTA režiséra Z. Trošky

KŘIŠŤÁLOVÝ ŠATON v kategorii od 13 do 18 let seriálu 4TEENS Lyžák režiséra P. Jandourka

Divácká porota

1. místo film Vodník a Karolínka

2. místo film Čertova nevěsta

3. místo seriál ČT 4Teens – epizoda Lyžák

ZLATÉHO DUDKA za nejlepší chlapecký herecký výkon

získal **MATĚJ PŘEVŘÁTIL** (na fotografii) za roli Matěje ve filmu V peřině režiséra F. A. Brabce.

ZLATÉHO DUDKA za nejlepší dívčí herecký výkon

získala **LUCIE ŠTEFLOVÁ** za roli Míši v seriálu 4 teens režiséra Pavla Jandourka.

Více o Dětském filmovém a televizním festivalu Oty Hofmana – rozhovory s herci, režiséry, organizátory – si můžete poslechnout a přečíst na www.dta.cz.

Odstartoval 19. ročník Zlatého Ámose!

Na filmovém festivalu Oty Hofmana byl také zahájen již 19. ročník ankety Zlatý Ámos 2012. Do ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR můžete až do konce tohoto roku navrhovat své oblíbené učitelky a učitele.

Příhláška musí obsahovat: Charakteristiku navrhovaného kandidáta, popis jedné společné příhody, podpisy 100 osob, které s přihláškou souhlasí a fotografii kandidáta.

Kam přihlášky posílat: Zlatý Ámos, Na Nivách 314, 149 00 Praha 4, zlatyamos@zlatyamos.cz

Regionální kola ankety proběhnou v lednu a únoru 2012.

Více informací a formulář on-line přihlášky najdete na www.zlatyamos.cz.

Příběh jedné popelnice

První část třídílné soutěže o ceny

Že žlutá znamená plast, modrá papír a zelená a bílá sklo ví asi každý. Přesto nad tím, co lidé vyhodí do kontejnerů tříděného odpadu, často zůstává rozum stát. Jedno čtvrtěční odpoledne se tým DTA pídil po tom, jak lidé třídí odpad. Zkoumali jsme kontejnery v jedné pražské ulici.

Prázdnou PET láhev od limonády by do kontejneru na plasty hodil asi každý. Méně už se však ví, že všude se třídí jiným způsobem. V některé obci se tř třídí pouze PET lahve, proto je na kontejneru nálepka s obrázkem PET lahvi. Jinde se třídí směsné plasty, tam je zase nálepka s obrázkem různých druhů plastů. Sem můžete vhadovat jak PET lahve, tak třeba obaly od jogurtů nebo menší kousky polystyrenu atd.

Přestože je vše, co patří do kontejneru, vypsané na popelnici, otevření víka skýtá smutný pohled na umaštěné papíry hned vedle prázdného obalu od chipsů, to vše přiklopeno krabicemi, které sem někdo vyhodil, když zjistil, že kontejner na papír už je plný. V modré popelnici, kam se smí vyhazovat časopisy, noviny či sešity, jsou zase k nalezení i posmrkané kapesníky. Celé to završuje pohled na černou ustřiženou tkaničku.

Přitom posmrkané kapesníky a tkaničky do kontejneru na papír nepatří! Obecně řečeno, do kontejneru na tříděný odpad nepatří silně znečištěný odpad. Tedy ani obaly s obsahem nedojedených potravin. A taky vadí mastnota. Dokážete si představit, že by někdo z tak silně znečištěného odpadu vyrobil třeba znovu lahev, ze které byste se pak napili? Já ne, brrrr!

Při otevření zelené popelnice, sloužící na skleněné lahve, sklenice či tabulové sklo, na nás kromě nasládlého pachy vyletělo i hejno mušek. Někdo sem vyhodil i slup-

ku od banánu a kůru pomeranče. To vše odráží stolní zrcátko s plastovou podložkou, které sem zjevně nepatří.

Přitom třídění odpadů je tak snadné! Nevidím na tom nic složitějšího, jde jen o zvyk. U lidí, kteří znečišťují kontejnery s vyřazeným odpadem, jde o lenost a někdy i vandalismus. Když někdo vyhodí směsný odpad do tříděného odpadu, pak to neputuje k recyklaci, ale na skládku. Bohužel. Ale protože se tyto věci stávají málokdy, patříme ve třídění odpadů, především v Evropě, na první místo!

V současné době se u nás nachází přes dvě stě tisíc kontejnerů s tříděným odpadem. Takže vymlouvat se, že není kde třídít, nemá valný význam. Šetřit přírodu a místa na skládkách se vyplatí. Nebo jste ochotní v budoucnu mít skládky před domem či na zahradě? Já tedy ne!

Tonda Obal (za vydatné pomoci Marie Černé)

Chceš vyhrát tričko, vodní pistoli nebo jinou hezkou cenu z dalších deseti? Tady jsou soutěžní otázky. Odpověď mi pošli na adresu tonda@dta.cz do 30. listopadu 2011.

1. Do jakého kontejneru patří rozbité zrcadlo

- a) do barevného skla,
- b) do bílého skla,
- c) do směsného odpadu.

2. Kam patří stará nefunkční televize?

- a) do sběrného dvora,
- b) do směsného odpadu,
- c) musí si pro ni přijet zvláštní odpadová služba.

3. Na jaký odpad je fialový kontejner?

- a) na staré látky a hadry,
- b) na porcelán,
- c) takový kontejner neexistuje.

Odpovídat můžeš i elektronicky na www.dta.zde.cz.

Každá správná odpověď (i ta, která nevyhraje v této části) postupuje do závěrečného losování, které bude v lednu 2012!

soutěž